

1. czytanie (1 J 2, 3-11) - Kto miłuje brata, trwa w światłości
Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Jana Apostoła

Najmilsi: Po tym poznajemy, że znamy Jezusa, jeżeli zachowujemy Jego przykazania. Kto mówi: «znam Go», a nie zachowuje Jego przykazań, ten jest kłamcą i nie ma w nim prawdy. Kto zaś zachowuje Jego naukę, w tym naprawdę miłość Boża jest doskonała. Po tym właśnie poznajemy, że jesteśmy w Nim. Kto twierdzi, że w Nim trwa, powinien również sam postępować tak, jak on postępował. Umiłowani, nie piszę do was o nowym przykazaniu, ale o przykazaniu istniejącym od dawna, które mieliście od samego początku; tym dawnym przykazaniem jest nauka, którą posłyszeliście. A jednak piszę wam o nowym przykazaniu, które prawdziwe jest w Nim i w nas, ponieważ ciemności ustępują, a jaśnieje już prawdziwa światłość. Kto twierdzi, że żyje w światłości, a nienawidzi brata swego, dotąd jeszcze jest w ciemności. Kto miłuje swego brata, ten trwa w światłości i nie może się potknąć. Kto zaś swojego brata nienawidzi, żyje w ciemności i działa w ciemności, i nie wie, dokąd idzie, ponieważ ciemności dotknęły ślepotą jego oczy. **Oto Słowo Boże.**

Psalm Responsoryjny (Ps 96 (95), 1-2. 3 i 5b i 6 (R.: por. 11a))

Refren.: Psalm Niebo i ziemia niechaj się radują

Niebo i ziemia niechaj się radują

Śpiewajcie Panu pieśń nową, *
śpiewaj Panu, ziemia cała.
Śpiewajcie Panu, sławcie Jego imię, *
każdego dnia głoście Jego zbawienie.

Niebo i ziemia niechaj się radują

Głoście Jego chwałę wśród wszystkich narodów, *
rozgłaszajcie Jego cuda pośród wszystkich ludów.

Pan stworzył niebios, †
przed Nim kroczą majestat i piękno, *
a potęga i blask w Jego przybytku.

Niebo i ziemia niechaj się radują

Aklamacja (Łk 2, 32)

Alleluja, alleluja, alleluja

Światło na oświecenie pogan i chwałę ludu Twego, Izraela.

Alleluja, alleluja, alleluja

Ewangelia (Łk 2, 22-35) - Chrystus jest światłem na oświecenie pogan Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza

Gdy upłynęły dni ich oczyszczenia według Prawa Mojżeszowego, Rodzice przynieśli Jezusa do Jerozolimy, aby przedstawić Go Panu. Tak bowiem jest napisane w Prawie Pańskim: «Każde pierworodne dziecko płci męskiej będzie poświęcone Panu». Mieli również złożyć w ofierze parę synogarlic albo dwa młode gołębie, zgodnie z przepisem Prawa Pańskiego.

A żył w Jeruzalem człowiek imieniem Symeon. Był to człowiek sprawiedliwy i pobożny, wyczekujący pociechy Izraela; a Duch Święty spoczywał na nim. Jemu Duch Święty objawił, że nie ujrzy śmierci, aż zobaczy Mesjasza Pańskiego. Z natchnienia więc Ducha przyszedł do świątyni. A gdy Rodzice wnosili dzieciątko Jezus, aby postąpić z Nim według zwyczaju Prawa, on wziął Je w objęcia, błogosławił Boga i mówił:

«Teraz, o Władco, pozwalasz odejść słudze Twemu w pokoju, według Twojego słowa. Bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie, które przygotowałeś wobec wszystkich narodów: światło na oświecenie pogan i chwałę ludu Twego, Izraela».

A Jego ojciec i Matka dziwili się temu, co o Nim mówiono.

Symeon zaś błogosławił ich i rzekł do Maryi, Matki Jego: «Oto Ten przeznaczony jest na upadek i na powstanie wielu w Izraelu, i na znak, któremu sprzeciwiać się będą – a Twoją duszę miecz przeniknie – aby na jaw wyszły zamysły serc wielu».

Oto słowo Pańskie.

Zapraszamy na parafialną stronę internetową: <http://fredrikstad.katolsk.no>